

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Zuckerfabrik Jülich AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Aachen

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie Komisji (WE) nr 1193/2009 z dnia 3 listopada 2009 r. dokonujące sprostowania rozporządzeń (WE) nr 1762/2003, (WE) nr 1775/2004, (WE) nr 1686/2005 i (WE) nr 164/2007 oraz ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006 ⁽¹⁾ jest ważne?

⁽¹⁾ Dz.U. L 321, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 3 marca 2010 r. — Belpolis Benelux SA przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-114/10)

(2010/C 134/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Belpolis Benelux SA

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

1) Czy prawo wspólnotowe, mianowicie zasada swobodnego świadczenia usług na podstawie art. 56 TFUE sprzeciwia się regulacji takiej jak zawarta w art. 1 i 1a Koninklijk Besluit nr 20 z dnia 20 lipca 1970 r., zgodnie z którą obniżona stawka podatku VAT (6 %) może być przyznana dla usług budowlanych tylko wtedy, gdy usługodawca jest zarejestrowany jako przedsiębiorca w Belgii na podstawie art. 400 i 401 Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992?

2) Czy regulacja zawarta w art. 1 i 1a Koninklijk Besluit nr 20 z dnia 20 lipca 1970 r., zgodnie z którą obniżona stawka podatku VAT (6 %) może być przyznana dla usług budowlanych tylko wtedy, gdy usługodawca jest zarejestrowany jako przedsiębiorca w Belgii na podstawie art. 400 i 401 Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992, narusza zasadę neutralności podatkowej lub ogólną wspólnotowoprawną zasadę równego traktowania?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság (Węgry) w dniu 3 marca 2010 r. — Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. „f.a.” przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sprawa C-115/10)

(2010/C 134/34)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. „f.a.”

Strona pozwana: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Pytania prejudycjalne

1) Czy wymogi dotyczące wspólnotowej pomocy w dziedzinie wspólnej polityki rolnej (EFOGR) mogą się różnić od wymogów dotyczących krajowych płatności uzupełniających, tj. czy można ustanowić dla krajowych płatności uzupełniających inne i bardziej surowe wymogi, niż wymogi prawnie ustanowione dla pomocy finansowanej z EFOGR?

2) Czy zakres podmiotowy, w doniesieniu do odbiorców pomocy, określony w art. 1 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 ⁽¹⁾ i w art. 10 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 ⁽²⁾, można interpretować w ten sposób, że z podmiotowego punktu widzenia istnieją tylko dwie przesłanki pomocy: uprawniona do otrzymania pomocy jest a) grupa producentów rolnych (jednostka) b), której gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty?

- 3) Czy wymienione rozporządzenia można interpretować w ten sposób, że producent rolny, którego gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty, lecz który zamierza zaprzestać działalności w przyszłości (po wykorzystaniu pomocy), nie jest uprawniony do otrzymania tej pomocy?
- 4) Jak na podstawie obu powyższych rozporządzeń należy interpretować status prawny przyznany na mocy prawa krajowego?
- 5) Czy status prawny przyznany na mocy prawa krajowego obejmuje status prawny odpowiadający ewentualnej formie zaprzestania działalności przez producenta rolnego (grupę)? Prawo węgierskie przewiduje różne rodzaje statusu prawnego dla sytuacji zaprzestania działalności, które mogą wystąpić (postępowanie w sprawie zawieszenia wykonywania zobowiązań pieniężnych, upadłościowe i likwidacyjne).
- 6) Czy wymagania dotyczące ubiegania się o (wspólnotową) jednolitą płatność obszarową i wymagania dotyczące ubiegania się o krajową płatność uzupełniającą można uregulować w odmienny i całkowicie niezależny sposób? Jaka zależność istnieje (może istnieć) między zasadami, systematyką i celami obu rodzajów pomocy?
- 7) Czy można wykluczyć z krajowych płatności uzupełniających grupę (osobę), która w pozostałym zakresie spełnia wymogi dotyczące jednolitej płatności obszarowej?
- 8) Czy zakres przedmiotowy rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 obejmuje również, na podstawie art. 1 tego rozporządzenia, krajowe płatności uzupełniające, mając na uwadze, że to, co EFOGR finansuje jedynie w części, finansowane jest następnie poprzez krajowe płatności uzupełniające?
- 9) Czy producent rolny, którego gospodarstwo, działające zgodnie prawem i w sposób rzeczywisty, znajduje się na terytorium Wspólnoty, jest uprawniony do otrzymywania krajowych płatności uzupełniających?
- 10) Jeżeli prawo krajowe zawiera szczególne uregulowania dotyczące postępowania w sprawie ustania spółek handlowych, to czy uregulowania te są istotne z punktu widzenia pomocy wspólnotowej (oraz pomocy krajowej powiązanej z pomocą wspólnotową)?
- 11) Czy wspólnotowe i krajowe uregulowania dotyczące funkcjonowania wspólnej polityki rolnej należy interpretować w ten sposób, że mają one tworzyć złożony system prawny, który można interpretować w sposób jednolity, i który działa w oparciu o te same zasady i wymogi?
- 12) Czy zakres zastosowania art. 1 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 i art. 10 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 należy interpretować w ten sposób, że, z punktu widzenia pomocy, całkowicie nieistotne są zarówno zamiar producenta rolnego, by zaprzestać działalności w przyszłości, jak i odpowiadający temu zamiarowi status prawny?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli pewnych systemów pomocy Wspólnoty (Dz.U. L 355, s. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, s. 113).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 4 marca 2010 r. — Frisdranken Industrie Winters BV przeciwko Red Bull GmbH

(Sprawa C-119/10)

(2010/C 134/35)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Frisdranken Industrie Winters BV

Strona pozwana: Red Bull GmbH

Pytania prejudycjalne

1) a) Czy sam „rozlew” płynów do opakowań opatrzonych oznaczeniem [w rozumieniu pkt 3.1. ppkt (iv)] należy zakwalifikować jako używanie oznaczenia w obrocie handlowym w rozumieniu art. 5 dyrektywy 89/104, również jeżeli rozlew ten stanowi usługę świadczoną na rzecz i na zlecenie podmiotu trzeciego w celu odróżnienia towarów tego zleciodawcy?

b) Czy odpowiedź na pytanie 1 a) brzmiałaby inaczej, gdyby zachodziło tu naruszenie określone w art. 5 ust. 1 lit. a) lub b) dyrektywy 89/104?